

kunne han tilslutte sig de foreslåede ændringer, ligesom han kunne tiltræde den foreslåede frihedsordning.

Thestrup (KF) og *Viggo Starcke* (DR) tilsagde deres partiers medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Johs. Christiansen (RV) og *Ingmar Wagner* (DK) udtalte sig på linje med Gideon vedrørende det principielle spørgsmål om en selvstændig militær anklagemyndighed, men var i øvrigt tilhængere af de foreslåede bestemmelser. De ønskede begge de værnepligtiges friheder udbygget yderligere.

Helga Pedersen (V) henstillede, at man ophævede bestemmelsen i militær retsplejelov, hvorefter kvinder er udelukket fra at være domsmænd i militære sager.

Forsvarsministeren erklærede sig villig til at drøfte forskellige af de af ordførerne rejste henstillinger med udvalget.

Det udvalg, hvortil lovforslaget henvist, gav tilslutning til enkelte af ministeren stillede ændringsforslag, der er omtalt foran under gennemgangen af lovforslagets indhold. Et *mindretal* (*Johs. Christiansen*), der i øvrigt kunne tiltræde de stillede ændringsforslag, stillede et underændringsforslag til den af ministeren foreslåede affattelse af § 44 a om faste friheder, gående ud på, at der skulle gives de indkaldte værnepligtige „befalet orlov“ i forbindelse med FN-dagen den 24. oktober.

I udvalgsbetænkningen udtalte et flertal vedrørende retsplejeordningen:

„Et flertal inden for udvalget (udvalget med undtagelse af Ole Bjørn Kraft, Carsten Raft og Thestrup) er principielt af den opfattelse, at en ændring af tiltaleordningen i militære straffesager, således at anklagemyndigheden i disse sager overgår fra de militære rettergangschefer til en anklagemyndighed efter samme principper som gældende for den borgerlige anklagemyndighed, vil være mest betryggende. Man finder imidlertid, at det ikke på det foreliggende grundlag er muligt at tage endelig stilling til dette spørgsmål, men har henstillet til forsvarsministeren at gøre det til genstand for yderligere undersøgelse og overvejelse under hensyn til ønskeligheden af, at der snarest fremsættes lovforslag i overensstemmelse med flertallets principielle opfattelse.“

I betænkningen anførtes endvidere forskellige ændringer, som forsvarsministeren agtede at foretage i udkastene til de kongelige anordninger som følge af ændringerne. I anledning af et i udvalget fremsat ønske om at lade anordningerne anføre eksempler på, hvornår lejlighedsfrihed burde gives, udtaltes det i betænkningen, at forsvarsministeren havde oplyst, at tildeling af lejlighedsfrihed i praksis ikke havde givet anledning til særlige problemer, og at der havde udviklet sig temmelig klare regler herom, hvorfor han ikke fandt det hensigtsmæssigt at imødekomme ønsket. Ministeren havde i denne forbindelse peget på det forhold, at for detaljerede bestem-